

Lovforslag nr. L 211. Fremsat den 25. februar 1993 af Svend Erik Hovmand (V), Else Winther Andersen (V), Erik Larsen (V), Karen Højte Jensen (KF), Kirkegaard (KF) og Torben Rechendorff (KF)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme, lov om udskrivning af skat til amtskommunen og lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner og amtskommuner

(Ophævelse af grundskyld for erhvervsjendomme og fastsættelse af den kommunale og amtskommunale grundskyldpromille)

§ 1

I lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme, jf. lovbekendtgørelse nr. 808 af 4. december 1990, som ændret ved lov nr. 481 af 24. juni 1992, foretages følgende ændringer:

1. I § 1 indsættes efter stk. 2 som nye stykker:

»Stk. 3. Der svares ikke kommunal grundskyld af ejendomme, der efter vurderingsrådets bestemmelse må anses for benyttet til erhvervsmæssigt formål.

Stk. 4. Hvis kun en del af en ejendom anvendes til erhvervsmæssigt formål, omfatter bestemmelsen i stk. 3 alene den del af grundværdien, der kan henføres til dette formål.

Stk. 5. Hvis en ejendom som følge af ændring i anvendelsen overgår til eller ophører med at skulle svare grundskyld efter bestemmelserne i stk. 3 og 4, sker dette med udgangen af det kvartal, hvori ændringen efter vurderingsrådets bestemmelse anses at have fundet sted.«

2. I § 2, stk. 1, ændres »jf. § 1, stk. 2« til: »jf. § 1, stk. 2-4«.

3. § 2, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Grundskyldpromillen i en kommune kan højst udgøre 24, i Københavns og Fre-

deriksberg Kommuner dog med tillæg af den for amtskommunal grundskyld højeste tilladte promille.«

4. § 2, stk. 3-5, ophæves.

5. § 5 affattes således:

»§ 5. Amtsrådene fastsætter i forbindelse med den endelige vedtagelse af amtskommunens årsbudget grundskyldpromillen, der skal angive forholdet mellem det beløb, der skal udskrives som amtskommunal grundskyld, og summen af de afgiftspligtige grundværdier, således som disse er opgjort på tidspunktet for budgettets vedtagelse, jf. § 1, stk. 2-4.

Stk. 2. Grundskyldpromillen i en amtskommune kan højst udgøre 10.«

6. § 7, stk. 1, litra f, ophæves.

7. I § 23, stk. 1, 5. pkt., indsættes efter »amtskommunal grundskyld« ordene: »højst kan«.

8. § 23 A, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Dækningsafgift i henhold til denne paragraf kan ikke opkræves af:

1) Ejendomme, der er fritaget for grundskyld i henhold til § 7.

2) Ejendomme, der ligger i områder, der efter § 3 i lov om planlægning er udpeget som